

Hensyn til Bedømmelsen af Omkostningerne ved Bygningsarbejderne og deres Nødvendighed. Der kan jo skee en Forandring i saa Henseende, og en saadan er allerede paatænkt ved at ophæve Bygningsdirectoratet, men den bestaaende Ordning har hidtil været den Norm, som Ministeriet havde at gaae efter, og det kan ikke følge nogen anden.

Jeg maa dernæst gjøre mig saamegen Umage som muligt for at forebygge, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning), ved at forfølge en Uttring, som er fremkommen af et enkelt Medlem, gjør Indtryk paa Forsamlingen. Denne Uttring greb den ærede Rigsdagsmand strax og udtydede den, som om den var Ministeriets egentlige Grundtanke i denne Sag. Det er meget farligt — jeg kjender det af Erfaring — naar den ærede Rigsdagsmand gjør sit Angreb paa denne Maade, men jeg vil dog forsøge, saavidt muligt, at afvise det. Det er nemlig en Feiltagelse af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts Sie Valgfreds (Frølund), naar han har meent, at der i sierneste Maade skulde være tænkt paa at indrette denne Bygning til en Professorelleilighed i Forbindelse med, at den nu skal indrettes til Sygehuus (Tscherning: Det have vi jo liggende skriftligt for os!). Saa ønsker jeg at see det. Der er ikke tænkt paa at flytte den Professor, som der nu er Tale om, og man kan aldeles ikke sige og, jeg paastaar, eiheller paavise, at Spørgsmaalet er først om et Beløb af en vis Størrelse for at indrette Bygningen til et Sygehuus, og dernæst om et Tillæg for at indrette den til en Professorelleilighed. Der har heller ikke tidligere været Spørgsmaal herom, da denne Sag blev forhandlet og afgjort, ikke blot i Finantsudvalget, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) meente, men ved Finantsloven. Der blev ved Finantsloven for Aaret 1852—53 bevilget et Beløb af 1872 Rd. dertil, men nu veed jeg virkelig ikke, om det kan bevise — siges kan det jo nok — at dette i Grunden var et meget for stort Beløb (Tscherning: Jo, det kan bevise; thi jeg beviste det dengang selv!). Ja, men den ærede Rigsdagsmand kan ikke vide, hvad de øvrige Medlem-

mer af Rigsdagen have meent om Beløbet. Vi maae dog virkelig gaae ud fra, at det, som er bevilget i Finantsloven, maa Thinget under alle Omstændigheder have fundet passende — derfor kan det jo gjerne være, at en enkelt Rigsdagsmand, i det omhandlede Tilfælde har fundet, at det bevilgede Beløb var meget for stort — til Gjengjæld, kan der have være en Anden, som har fundet, at det var meget for lidet. Det endelige Resultat deraf bliver imidlertid, at Rigsdagen har fundet, at det Beløb, som dengang voteredes til Indretningen af et Sygehuus, var et passende; det staaer fast. Beløbet, som dengang blev voteret, var kun omtrent 1200 Rd. mindre end det, som nu er foreslaaet til samme Dagsmed, og jeg troer dog virkelig, at man ikke kan negte, at der i de forandrede Forhold kan ligge en ganske naturlig Grund til, at en Forøgelse af denne Udgift maa finde Sted. Jeg tør ikke paatage mig at sige, hvorvidt dette Bygningsarbejde kunde udføres anderledes, og om det navnlig ikke kunde udføres paa en mere oeconomisk Maade; men der er indhentet Erklæring fra den vedkommende Bygningsinspecteur, om han ikke maatte være istand til at udføre det for et ringere Beløb, men han har bestemt benægtet det. Det er jo vel muligt, at et enkelt Medlem, som selv er bygningskyndig, kunde tænke sig, at han kunde udføre dette Arbejde for et ringere Beløb, naar han havde med det at gjøre, men det er umuligt for Ministeriet at faae dette sat igjennem, naar den, som ifølge sin Stilling, skal udføre det, bestemt erklærer, at det ikke kan lade sig gjøre. Jeg kan derfor ikke Andet end gjentage, at hvis man nægter dette Beløb, vil Situationen i Virkeligheden blive den, at Ministeriet, naar det ved yderligere Forsøg maatte vise sig, at man med det Beløb, som er bevilget, ikke kan udføre Arbejdet paa en forsvarelig Maade, enten maa opgive at faae nogen Forandring foretaget i den foreslaaede Retning, eller komme i det Tilfælde at maatte overstride Bevillingen. Men Ministeriets Stilling til denne Sag vil da blive meget mislig, dersom det skulde ligge i den stedfundne Afstemning, at Thinget paa ingen Maade vilde yde Mere til dette Arbejde end den bevilgede Sum, thi saa maatte Ministeriet nød-